

Det er ikke saa sjældent, at der hviler visse Byrder paa en Tiende, og disse Byrder maa da selvfølgelig ogsaa betales efter Gennemsnitskapitelstaksten, naar selve Tienden betales derefter. Det ligger vel nok i selve Lovforslagets Tekst, som den oprindelig var foreslaaet, at ogsaa saadanne Afgifter kommer med, men vi har ment, at det vilde klargøre Paragraffens Tekst at faa denne Tilføjelse. Og det samme gælder et andet Stykke, som er tilføjet § 1, og som gaar ud paa, at Bestemmelserne i Tiendelovens § 24 ogsaa kommer til Anvendelse paa Kornafgifter, der udrædes for 1915 og følgende Aar, indtil Tienden afløses. I den nævnte Tiendelovs § 24 bestemmes det, at i alle de Tilfælde, hvor det er paalagt Sognepræster at udræde Kornafgifter med Penge efter Kapitelstakst, skal disse Afgifter svares efter Gennemsnitskapitelstaksten fra det Aar, Tienden er afløst. Og nu fastslaas det altsaa her, at i det Tilfælde f. Eks., at en Præst skal svare Pension til sin Eftermand efter Kapitelstakst, skal Gennemsnitskapitelstaksten lægges til Grund derfor allerede for Aaret 1915, og ifald Formanden i Embedet derved faar mindre, end han ellers vilde have faaet, skal Statskassen godtgøre ham Differencen; ifald han faar mere, lukrerer Statskassen derved.

Endvidere har der i Udvalget været Enighed om at føje en ny Paragraf til Loven, som gaar ud paa at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at forkorte de Tidsfrister, som er fastslaaede i Tiendelovens § 19, 3die Stykke, hvor der fastsættes det Tidspunkt, inden hvilket Tiendekommissæren skal have bekendtgjort, at Landbrugsministeriet har besluttet til den kommende 1. Januar, at den eller den Tiende skal afløses. Det er blevet oplyst for Udvalget, at man, hvis Landbrugsministeren faar en saadan Bemyndigelse, vil være i Stand til at faa mere Tiende afløst i indeværende Aar, altsaa til kommende 1. Januar, end det ellers vilde være Tilfældet. Og da der fra alle Sider i Udvalget er et Ønske om at faa Tienden afløst saa hurtigt som muligt, har man ogsaa sluttet sig dertil.

Derimod har Udvalget ikke været enig om Affattelsen af Lovforslagets § 2, der gaar ud paa at godtgøre en Halvaarsydelse saaledes, som denne er fastslaaet i Tiendelovens § 2, til Tiendeyderne, for hvert Aar, der hengik fra 1914, indtil Tienden blev afløst. Et Flertal i Udvalget har da ment, at det vilde være tilstrækkeligt at give en Halvaarsydelse i Godt-

gørelse for den Tiende, der er betalt for Aaret 1914, hvor vi har haft den ekstraordinært høje Kapitelstakst, idet Flertallet i Udvalget mener, at det, som var Bevæggrunden til overhovedet at tage dette Spørgsmaal op, var de ekstraordinært høje Kapitelstakster i indeværende Aar. Forhandlingerne herom sluttede med en Enighed om og en Villighed til at yde $\frac{7}{25}$ i Godtgørelse for den endnu ikke afløste Tiende. Det har imidlertid vist sig — det er blevet godtgjort for Udvalget af Administrationen, og det er ogsaa Grunden til, at Ministeren har fremsat et Forslag, hvori han sætter Godtgørelse ved Halvaarsydelser i Stedet for $\frac{7}{25}$ —, at det er forbundet med store praktiske Vanskeligheder at faa de $\frac{7}{25}$ tilbagebetalt for den Tiende, som allerede er betalt. Det, som man var enig om, vilde efter en Beregning være kommet til at koste Statskassen 313,000 Kr., og en Godtgørelse, svarende til en Halvaarsydelse, ydet en Gang for Tienden 1914, vilde efter en Beregning svare til 306,000 Kr., altsaa i alt væsentligt det, man var enig om den Gang. Flertallet har derfor ment, at man burde indskrænke sig dertil, idet Ministerens Forslag gik betydeligt ud over det, hvorom der var Enighed. Det vilde ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget koste 450,000 Kr., og vi har ment, at der vilde være al mulig Anledning til at spare Statskassen for de 150,000 Kr., som indvindes ved det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet til § 2.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse med de stillede Ændringsforslag og haaber, at det, naar det, hvad forhaabentlig vil ske, er vedtaget paa dette Grundlag, maa faa en hurtig Gang gennem dette og det andet høje Ting, saa at der kan sikres Tiendeyderne nogen Erstatning for den Urimelighed, de er udsatte for ved de i Aar eksisterende høje Kapitelstakster og derved, at Tienden er blevet afløst saa urimelig sent, som Tilfældet er.

Emil Petersen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Wenzel Neergaard) og Venstres Medlemmer af Udvalget, paa hvis Vegne jeg taler, havde i og for sig intet imod at tage Ministerens Lovforslag, som det foreligger, men da der fra anden Side har været Ønske om at reducere det noget, er vi ogsaa gaaet med til disse Forhandlinger og har tilbudt, at vi nok for de kommende Aar vilde gaa ned til at give et Vederlag af $\frac{7}{25}$ af den Kapitelstakst, som fremkommer